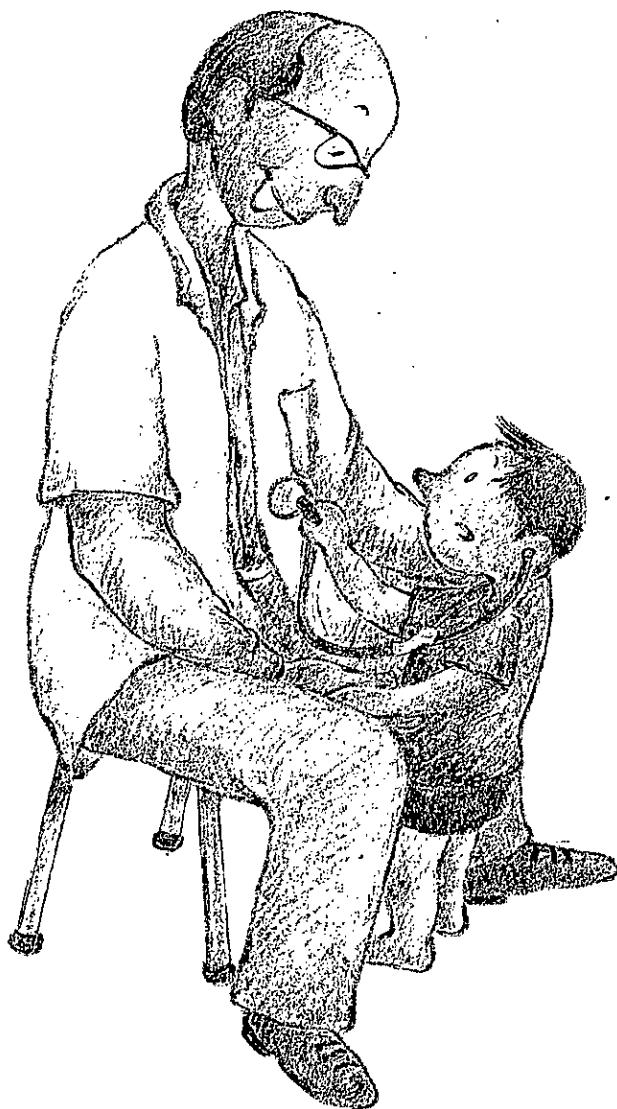

डॉक्टरकाकांकडे

गेल्यावर

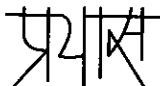

लेखन - शंजीवनी कुलकर्णी

चित्र - माधुरी पुरंदे

ડॉक्टरकाकांकडे गेल्यावर

© प्रयास २००६

आरोग्य, उर्जा, शिक्षण आणि पालकत्व
या विषयातील विशेष प्रयत्न

संभाजी पूल कोपरा,
कर्वे रस्ता, पुणे ४११ ००४.
फोन : २५४४९२३०
फॅक्स : २५४२०३३७
E-mail : prayashealth@vsnl.net
Web site : www.prayaspune.org

मांडणी अणि छपाई
ग्रीन ग्राफिक्स, पुणे फोन : २४४५४६२७
E-mail : green.graphics@vsnl.net

ही पुस्तिका अॅबट फंड, यु.एस.ए. ह्या संस्थेच्या आर्थिक साहाय्यातून
'प्रोजेक्ट-सॅच्युरेशन सोलापूर' या प्रकल्पासाठी तयार झाली आहे.
This book has been prepared with financial support from
Abbott fund, USA as part of 'Project-Saturation Solapur'.

एव्ह आय् व्ही /ओइस, कर्करोग, क्षयरोग अशा गंभीर रोगांनी जेव्हा लहान मुलं आजारी पडतात,
तेंव्हा तहेत-हेच्या तपासप्रक्रिया आणि दीर्घकाळ ॲौषध घेण्याला पर्याय नसतो; त्याबद्दल
लहान मुलांशी बोलताना ह्या पुस्तिकेचा उपयोग होऊ शकेल. असा उपयोग आपण केलात तर
आम्हाला जरूर कळवा.

डॉक्टरकाकांकडे

गोल्यावर

लेखन - संजीवनी कुलकर्णी • चित्रे - माधुरी पुरंदरे

जगात खूप माणसं असतात。

काही गोरी,

काही काळी,

काही बुटकी,

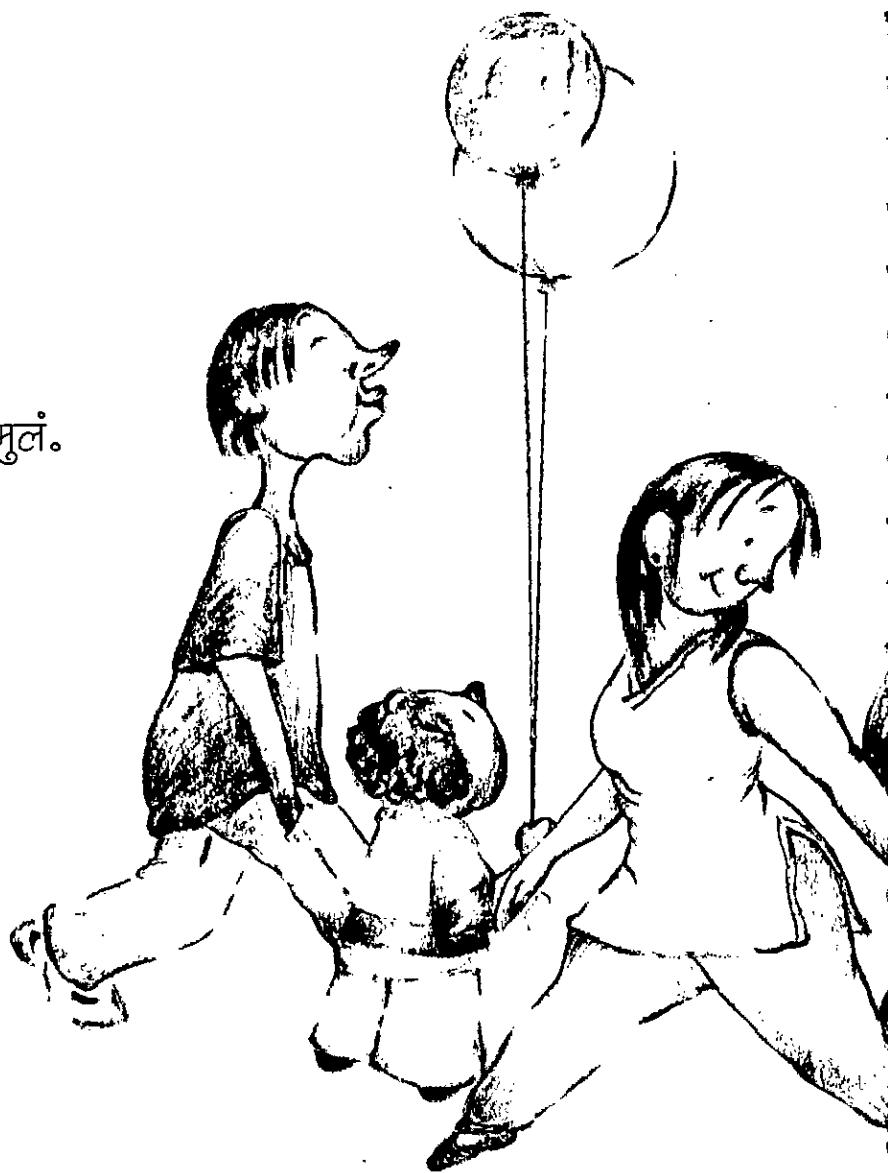
काही उंच,

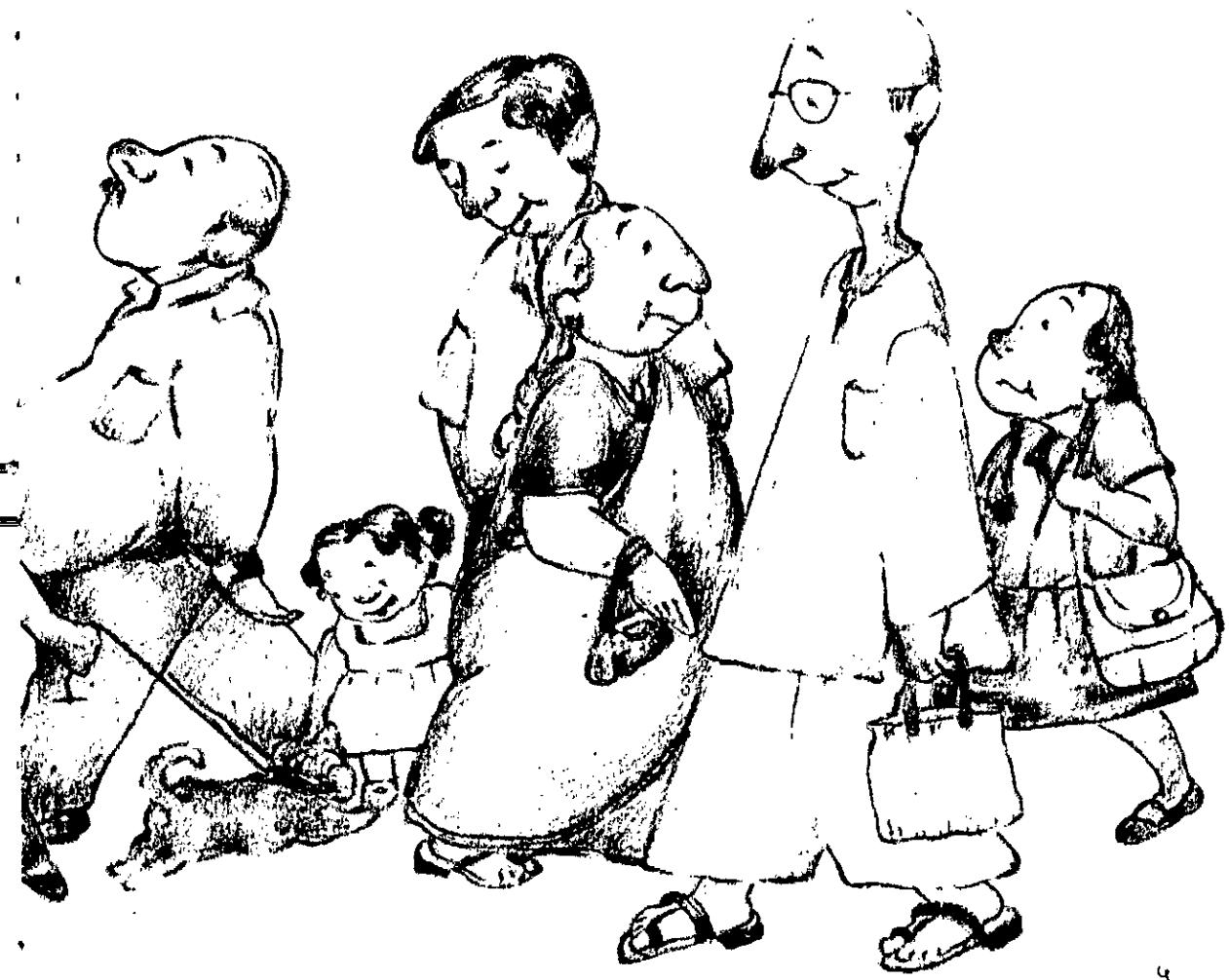
काही पुरुष,

काही स्त्रिया,

काही मोठी माणसं

आणि काही लहान मुळं।

ही सगळी माणसं
कधीकधी आजारी पडतात。

सगळ्यांना वेगवेगळे आजार होतात。
मग ती डॉक्टरांकडे जातात。

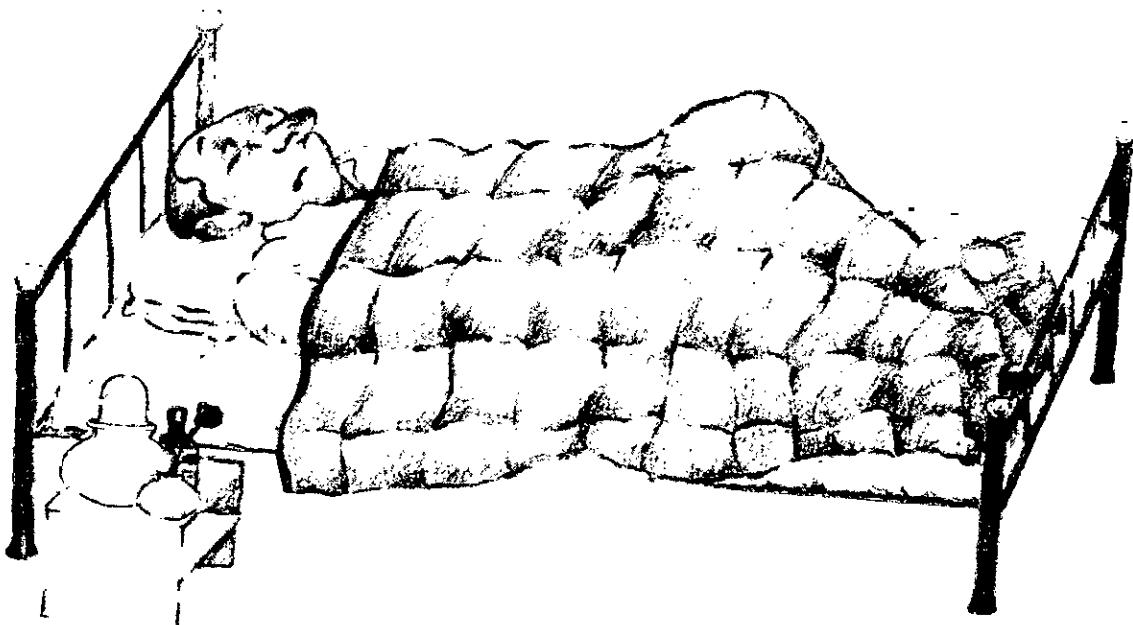

डॉक्टर त्यांना तपासतात,
आणि बरं होण्याज्ञाठी
औषधं देतात。

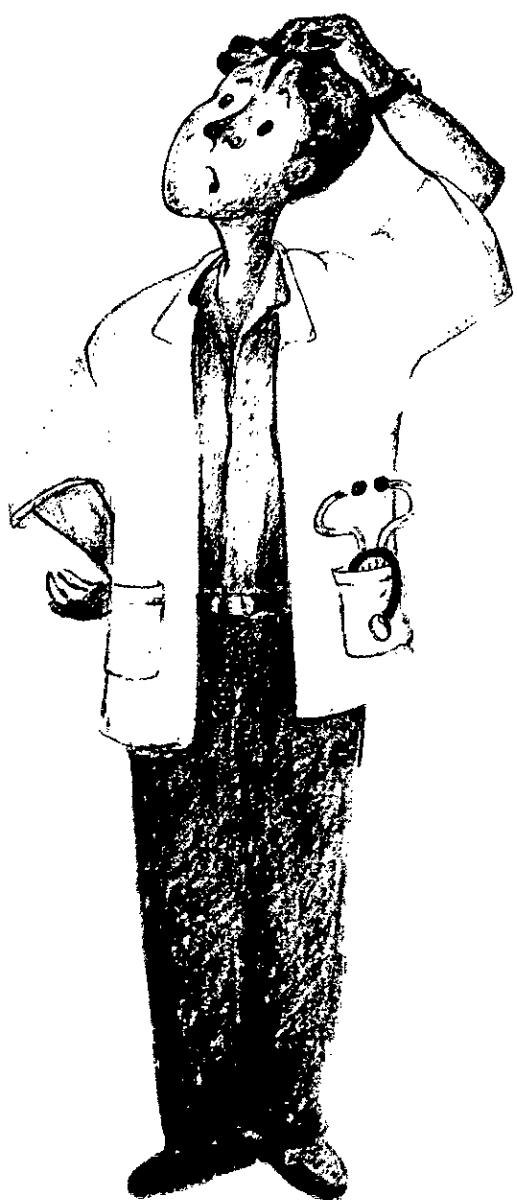
कधी गोळ्या,
कधी पातळ औषध देतात,
तर कधी इंजेकशनसुद्धा。

कधीकधी तर,
आजारी माणसांनी
पूर्ण विश्रांती घ्यावी म्हणून
त्यांना हॉस्पिटलातच
झोपवून ठेवतात。

पण कधीकधी
डॉक्टरांनाही आजार लौकर
कळतच नाहीत。

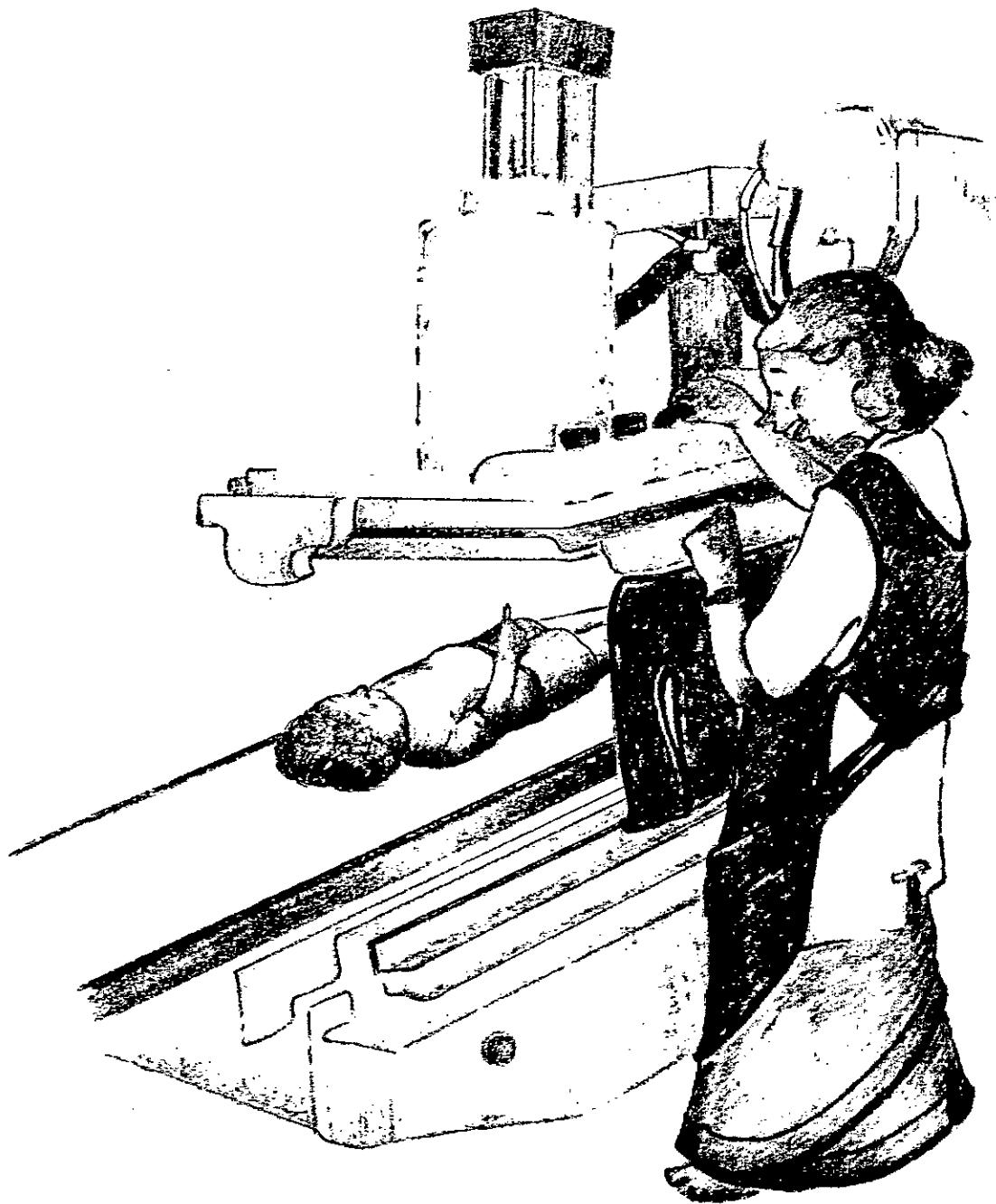

मग त्याजाठी डॉकटर
आजारी माणसाचं रठ तपाळतात,
डॉकटरमावशी छोटीशी सुई घेतात
आणि हळूच रठ काढून घेतात。
सुई बघिटल्यावर कधीकधी भीती वाटते,
पण दुखवत नाही काही;
फरठ मुँगी चावल्याज्ञारखं वाटतं।

कधी सोनोग्राफी करतात。
 कधी तर,
 मोठ्या यंत्राच्या
 आत झोपवून
 कसले कसले फोटो काढतात。

एवढं नगळं केल्यावर,
 त्या माणसाला काय झालंय
 हे डॉक्टरांना कळलं की,
 सुरु करायची ओषधं。

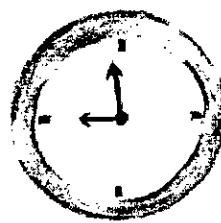

काही आजार असे असतात की,
 थोड्या औषधांनी बरे होतात;
 तर काही आजार
 अगदी त्रास देतात。
 लौकर बरेच होत नाहीत。
 अशा वेळी खूप दिवस
 औषधं घ्यावी लागतात。

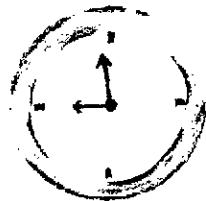
औषधं अगदी नियमितपणे
 घ्यावी लागतात。
 एक दिवसमुद्धा
 औषध घ्यायचं चुकलं की,
 आजार लगेच त्रास द्यायला लागतो。
 काही आजार तर
 विचित्रच असतात。
 आई-बाबांना झाले की
 मुलांना पण होऊ शकतात..
 मग आई-बाबांबोवर
 आजारी मुलांनाही औषध घ्यावं लागतं।

म्हणून औषधांचे डोऱ
समजून घ्यायचे ।
अजिबात न विसरता
औषधं रोज घ्यायची ।

औषधं घ्यायची विसरली
तर काही मुलांची आई,
किंवा बाबा,
किंवा कधीकधी तर
आई आणि बाबा,
दोघंही खूप आजारी पडतात。

मग, अशा आई-बाबांना
वेळेवर औषधं घ्यायची
आठवण करावी लागते.

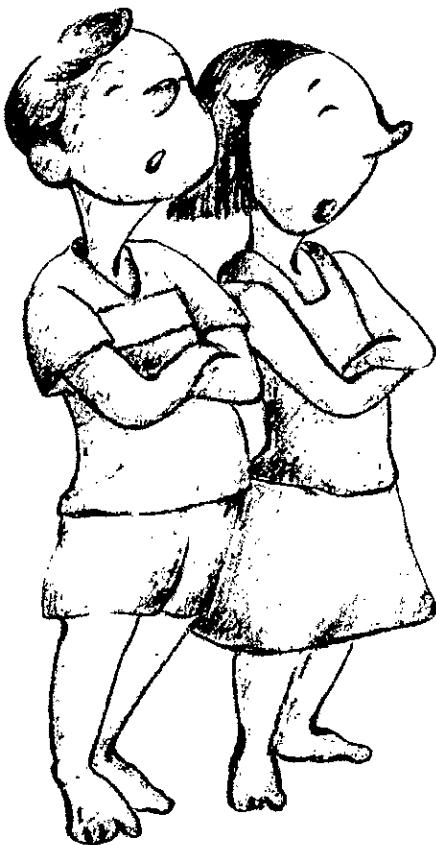

पाण्यात जळे
जंतू अनू शकतात,
तक्के रस्त्यावर मिळणाऱ्या
खाण्यातही अनू शकतात。
भेळ, आईचीम,
बफ्फचि गोळे, पाणीपुरी...
पाणी सुटलं ना तोंडाला?
पण अशा बाहेरच्या खाण्यातून
जंतू पोटात जाऊ शकतात.

आपण आधीच आजारी
पडलेलो असलो तर,
हे जंतू येऊन
आपला आजार
अजून वाढवतात。

म्हणून,
कितीही स्वाकंसं वाटलं तरी,
शहाणी मुलं जंतू असलेला स्वाऊ
स्वाण्याचा हृष्ट धरतच नाहीत。

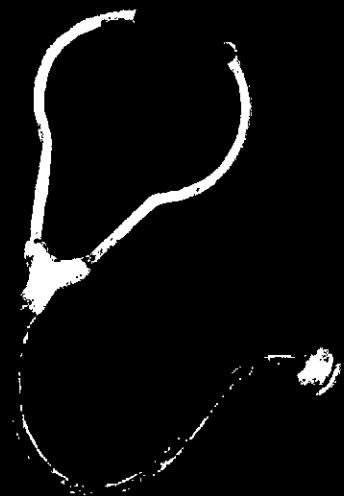

ही अशी शहाणी मुलं
मग लौकर लौकर
बरी व्हायला लागतात。
मोठी मोठी होतात。

आणि, शहाणी मुलं तर
सगळ्यांनाच आवडतात;
आई-बाबांना,
मामा-मामीला,
काका-काकीला,
आजी-आजोबांना,
गुरुजींना,
बाईंना
आणि...

ଶ୍ରୀକୃତ୍ତବ୍ୟାକୁମାର ପାତ୍ର

‘ପ୍ରସାଦ’ ଖେଳାଧିକାରୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବିଜ୍ଞାପନ ଓ ଶାସତ୍ତବବ୍ୟାକୁମାର ଆମି ପାତ୍ରଙ୍କଣେ ଏ ବ୍ୟାକୁମାରଙ୍କା
ଥି ବୈଶାଲ କାମ କରିଯାଇଥାଏଠି ଫ୍ରାଙ୍ଗମ କରିଯାଇ ଆମେହାଠେ ଯାଏଲାମିଲକ ପିଲାର୍କ କରିଯା ଆମେ